

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 2T/27/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1310010192
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Fitt
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1310010192.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Fitta a prísediacich Štefanie Duračinskej a Mgr. Michala Balacenk, v trestnej veci Y.. X. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. d) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.11.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný Y.. X. C., nar. XX.XX.XXXX/XXX vo B. V. Q.,
trvale bytom O. XX, O.,
programátor, na slobode

sa podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, pre skutok, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe

že

Y.. X. C. v období od roku 01.09.1999 do 12.04.2008 v O. na O. Č.. XX, ako aj iných bližšie nezistených miestach, psychicky a fyzicky týral X.. O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., O. Č.. XXXX/XX, opakovaným fyzickým ubližovaním, ponižovaním a degradovaním na verejnosti, sledovaním, vyhrážaním sa smrťou, vyvolávaním strachu, čím jej spôsoboval fyzické a hlavne psychické utrpenie po dlhší čas, ktoré pre jeho hrubosť a bezohľadnosť X.. O. C. pociťovala ako ťažké príkorie, pričom ju v období od júna 2005 do júna 2008 neodôvodnene obmedzoval v prístupe k majetku, ktorý mala právo užívať a to zabraňovaním prístupu do vrchnej, obytnej časti rodinného domu v O. na O. Č.. XXX, čím X.. O. C. sťažil riadnym a obvyklým spôsobom užívať dom

teda

- po dlhší čas týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, neustálym sledovaním, vyvolávaním strachu a stresu, neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať

čím mal spáchať

- zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e), ods. 2 písm. d) Tr. zákona

oslobodzuje

nakoľko nebolo dokázané, že sa skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku sa poškodená X.. O. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX, O. odkazuje so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Y.. X. C., svedkyne - poškodenej X.. O. C., svedkov Q. F., H.. A. G.S., Q. S., Q.. H. Č., Q. W., Q. Z., X. I., Q.. X. S., Q. Ď., H.. X. F., X.. H. X., H.. X.U. S., H.. Q. V., H. V., H.. Ľ. W., Q.. Q. O., H.. B. Z., G. Q., O. W., prečítaním výpovede svedkov z prípravného konania a to: J. O. Y.. C., X. G., H.. R. R., Q. X. U. B. Y. ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiáli ako i celým spisovým materiálom na vec sa vzťahujúcim.

Po otvorení hlavného pojednávania právny zástupca poškodenej po poučení o nároku na náhradu škody uviedol, že chce uplatniť nárok na náhradu škody, avšak tento nárok nevie momentálne vyčíslieť.

Obžalovaný Y.. X. C. po možnosti učiniť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku prehlásil, že sa cíti nevinný zo žalovaného skutku. Ku škode uviedol, že si nevie predstaviť o akú škodu sa má jednať, k čomu sa vyjadriť nevie, navyše žiadnu konkrétnu škodu právny zástupca poškodenej ani neuviedol.

K samotnému skutku vypovedal, že s poškodenou sa spoznali ešte počas štúdia na vysokej škole s tým, že ich vzťah sa vyvíjal päť rokov, pričom pred jeho odchodom sa rozhodli z vlastnej vôle, že uzavrú manželstvo a prvé dieťa - syn sa im narodil trinásť mesiacov po uzavretí manželstva. Po návrate zo základnej vojenskej služby, obaja začínali v zamestnaní, takže mali nízke príjmy. Bývali v dvoj - izbovom byte v Lamači. Neskôr dostala bývalá manželka od rodičov pozemok na Kolibe, kde podľa projektu mal byť postavený rodinný dom, ktorý aj začali stavať, pričom z počiatku dom stavali z prostriedkov, ktoré im poskytli buď jeho alebo manželkiny rodiča, pretože nemali dostatočný zdroj príjmov oni sami. Po roku 1989 sa rozhodol zamestnať v zahraničí. V roku 1991 vyhral konkurz na miesto programátora vo Viedni v Rakúsku, kde jeho príjem oproti 3.500,- Sk, ktoré v danom čase zarábala narástol na sumu 20.000 rakúskych šilingov, čo bol obrovský nárast príjmu, z ktorého postupne dostávali dom, mohli si dovoliť chodiť na zahraničné dovolenky, pričom jeho manželka v danom čase pracovala pre viacero firiem, čím sa aj jej finančné ohodnotenie zlepšilo. Po dostavaní domu spodnú časť domu prenajali firme z čoho inkasovali mesačne sumu 2.000 nemeckých mariek. Jeho práca však vyžadovala denno-denné dochádzanie do Viedne, pričom z domu odchádzal okolo pol 5 ráno a vracal sa okolo 5 - 6 hodiny večer, podľa toho aká bola situácia na hraniciach. Toto bola negatívna stránka daných možností, pretože sa nemohol venovať rodinne v rozsahu v akom si predstavoval, čo sa snažil im vynahrádzať cez víkendy, ktoré trávil s rodinou alebo deťmi, a chodili na zahraničné dovolenky. Negatívnym vplyvom bola aj skutočnosť, že manželka začala holdovať alkoholu, pričom počiatky nastali v roku 1997, kedy jej zveril bankomatovú kartu k rakúskemu účtu, kde za sobotu, nedeľu bolo vybratých 15.000 šilingov, čo v danom čase bola obrovská čiastka, pričom túto situáciu vyšetrovala aj rakúska polícia, keďže manželka tvrdila, že kartu stratila. Najťažšia situácia v rodine nastala po tragickej smrti syna, ktorý mal 21 rokov a študoval právo. Následne potom manželka prišla o zamestnanie a až po určitom čase sa potom zamestnala na Národnom výbore. Následne potom získala miesto v Národnej rade SR, a potom následne v kancelárii súdnej rady SR. Neskôr sa dozvedel že tie lukratívne miesta získala za podpory jedného poslanca parlamentu, ktorý bol jej kolegom v predchádzajúcom zamestnaní vo firme SIT s ktorým udržiavala aj vzťah. Kvôli danej situácii a vzťahu k inému došlo k nehode medzi ním a manželkou. Dohodli sa, že každý bude obývať svoju časť domu a v podstate začali žiť oddelene. Skutočnosti, ktoré sú popísané v obžalobe, že by mal manželku fyzicky napádať nie je pravda, ani jej nespôsobil žiadne zranenia, ktoré poškodená mala boli spôsobené tým, že bola pod vplyvom alkoholu, spadla resp. sa zranila, avšak bez jeho pričinenia. To, že by mal manželku niekedy sledovať je absurdné, keďže pracoval v zahraničí a bol v zamestnaní, nemal ako toto robiť. To, že by ju mal ponižovať v spoločnosti taktiež nie je pravda, toto by mohol urobiť len vo vzťahu k ich spoločným známym, s ktorými sa stýkali, k čomu sa oni vyjadriť

samozrejme môžu a potvrdia, že sa nič také nestalo. Pred tým než sa rozhodli s manželkou žiť oddelene boli ešte na spoločnej dovolenke v Grécku na Rhodose aj na lyžovačke na Šumave. K spoločnému majetku manželka mala vždy prístup. Rodinný dom na Kolibe musel opustiť on, pričom v tomto dome viac ako tri roky nebyva. To, že manželka na neho podala trestné oznámenie je motivované snahou zbaviť ho spoločného majetku a to rodinného domu na Kolibe o čom svedčí aj to, že odrazu bol vymazaný aj z listu vlastníctva asi po 20 rokoch, potom čo bol vedený ako spoluvlastník. Situácia sa riešila aj protestom prokurátora aj žalobou na príslušnom súde. On sám nikdy nebol násilnej povahy, svoju manželku fyzicky nikdy nenapadol ani medzi nimi k fyzickému konfliktu nedošlo. Taktiež nie je pravda, že by manželku v noci budil, aby nemohla spať, s výnimkou toho keď vstával o pol 5 do práce, na čo si za tie roky mohla zvyknúť a nikdy sa ani nestalo to, že by ju sprchoval studenou vodou. Čo sa týka konfliktu v rozpätí rokov 2000 až 2003 je pravda, že mal konflikt, avšak nie s manželkou, ale s H.. S.. Bolo to na Kolibe pred filmovým ateliérom, kde sa jeho manželka s H.. S. stretla, pričom v danom čase bola pripitá, pričom išiel za ňou a keď zistil, že sa stretáva s H.. S.R. došlo medzi nimi ku konfliktu, avšak iba medzi ním a H.. S.. Došlo k fyzickej potyčke, padali aj nejaké údery, pričom H.. S. mal navrch, pretože mohol mať váhu v danom čase cca 100 - 110 kg. On je útlejšej postavy. S. následne s jeho manželkou nasadli do S. auta a odišli preč. On po konflikte musel vyhľadať lekárske ošetrenie, bol na Kramároch, kde mu zašivali hlavu. To, že by mal v danom čase manželku on fyzicky napadnúť tým, že by ju bil a kopal považuje za absurdné, nakoľko ak by sa tak stalo, určite by vyhľadala lekárske ošetrenie a existovala by aj lekárska správa. Vznikali aj iné absurdity ako napríklad to, že v garáži mal mať pohlavný styk s nejakou neznámou blond ženou resp. sa mal tam s ňou bozkávať a vzápätí ako sa tam objavila jeho bývala manželka, že ju následne napadol železnou tyčou. Od rozvodu žije sám, nemá žiadnu známosť. Prečo mala jeho manželka v období rokov 2003 - 2004 ruku v sadre, o tom síce má vedomosť, že mala sadru na ruke, ale nevie čo sa jej stalo, ako k zraneniu došla. Na lekárskom ošetrení bol s manželkou v rokoch 2005 po návrate z lyžovačky na Šumave, pričom keď išla manželka von, pri garáži sa šmykla na ľade a pri páde si zlomila nohu, vtedy ju viezol na ošetrenie na Kramáre. Podľa jeho názoru manželka začala holdovať alkoholu po tragickej smrti ich syna, ale myslí si, že to bolo už v čase, keď manželka robila pre spoločnosť SIT.

Svedkyňa - poškodená X.. O. C. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že od počiatku manželstva s obžalovaným t. j. od roku 1975 bola manželom aj fyzicky napádaná tým spôsobom, že ju bil, sácal, kopal do nej, pričom fyzické útoky boli aj takého charakteru, že mala v troch prípadoch zlomené rebrá, zlomený prst, vybité zuby, vytrhané vlasy, pričom týchto prípadov bolo strašne veľa, ktoré by musela popisovať, avšak v každom prípade útoky boli veľmi časté kvôli banálnym veciam, išlo o žiarlivostné scény, pričom ju obviňoval, že v každom zamestnaní, ktoré mala, či už sa jednalo o SIT, Heineken, Najvyšší súd, Národnú radu vždy mala mať pomer so svojím šéfom a podobne. Je logické, že pracovala v kolektíve, ktorý nebol zložený len zo žien ale aj z mužov, ktorí väčšinou boli jej nadriadení. V spoločnosti ich známych ju ponižoval, doslova z nej robil „technického debila“, že je neschopná a podobne. Všetko vyústilo do toho, že sa rozhodla odsťahovať do spodnej časti rodinného domu na Kolibe, ktorý je zariadený, že sa jedná o dve bytové jednotky. K tomu však predchádzali všetky udalosti, ktoré popisovala a ktorých bolo strašne veľa, tie psychické traumy boli aj z toho ako obžalovaný požadoval, aby mu napríklad zoraďovala veci do skrine, kde bolo presne na ceduli napísané akým spôsobom veci mali byť podľa farebnosti zložené a keď to náhodou nebolo tak a obžalovaný odchádzal ráno okolo 5 do Viedne, tak do nej kopol resp. jej vynadal, ale boli aj iné situácie pri návšteve ich známych u nich, kde popíjali nejaké víno, vzápätí ju manžel napadol, ťahal ju za vlasy, sprchoval ju studenou vodou, vykrikoval že mu má uvoľniť 200.000,- Sk a podobne. Obviňoval ju, že predáva jeho drahé oblečenie v second hande, a za utŕžené peniaze nakupuje oblečenie pre muža, s ktorým udržiava kontakt. Vo viacerých prípadoch ju doslova skopal z postele, že s ním v jednej posteli spať nebude. Obviňoval ju z toho, že je kurva. X - krát spala na zemi, nevedela sa dostať ani do obývačky, ktorú uzamkol. Za uvádzané obdobie v obžalobe bola viackrát aj lekársky ošetrovaná po napadnutí zo strany obžalovaného. Ich spoločná dcéra J. s obžalovaným vydržala bývať len jeden deň, potom čo sa oddelili, kedy jej volala na liečenie a povedala, že otec ju týra, že s ním bývať nebude. Potom čo dcéra prišla k nej nemala ani oblečenie, ani počítač, ani mobilný telefón, nakoľko to mala u otca a museli všetko zabezpečovať nanovo. Vyvolával zbytočné konflikty so susedmi, napríklad so susedmi O., ktorým hádzal piráti na psa, pričom sestra suseda O. bola manželkou generálneho riaditeľa SIT, kde pracovala, čo bolo pre ňu dosť nepríjemné. Na ďalšie otázky zo strany súdu, svedkyňa vypovedala, že hospodárenie v domácnosti prebiehalo tak, že účty domácnosti platila ona sama. Potom došlo k určitému obdobiu, kedy jej na chod domácnosti obžalovaný prispieval, ale čo sa týkalo výloh na dovolenky, tieto si platili každý zvlášť. V čase, keď dcéra študovala v Amerike, tejto žiadnym spôsobom obžalovaný neprispieval, iba v jednom prípade jej prispel na letenku. Keď pracovala

v SIT mala účet, ku ktorému mal prístup aj jej manžel, tento však musela zrušiť, čo došlo k hromadnému prepúšťaniu v tejto spoločnosti. Zrušením účtu došlo aj k prístupu bývalého manžela na tento účet. Je pravda, že od manžela mala kartu k rakúskemu účtu manžela, z tejto karty však žiadne výbery nerobila, pričom údajne malo byť do účtu zasiahnuté a niečo z neho vybrané, o čom ona žiadnu vedomosť nemá, pričom prístupový pin kód vedeli iba oni dvaja. Potom už kartu k dispozícii nemala. Na otázku zo strany súdu svedkyňa uviedla, že od počiatku manželstva, dokonca ešte pred ním došlo k fyzickým útokom na jej osobu, prvýkrát ju obžalovaný fyzicky napadol pred uzavretím manželstva, kedy jej dal facku za to, že nemohla ísť na kežmarskú chatu na lyžovačku, lebo ju tam nepustili rodičia. Vzápätí po uzavretí manželstva v roku 1978 ju opätovne napadol pred 50 narodeninami jej matky, potom znovu asi v roku 1980, to už bývali v Lamači, kedy po predchádzajúcej slovnej hádke ju fyzicky napadol, tak že mala monokle. Na dotaz zo strany súdu svedkyňa uviedla, že za fyzické napadnutie zo strany obžalovaného podala v roku 2006 trestné oznámenie, ktoré však následne zobrala späť, pretože nechcela, aby zavreli otca jej dcéry. K späťvzatiu trestného oznámenia ju prijmela aj skutočnosť, že sa bála obžalovaného, ktorému povedala, že trestné oznámenie podala a tento sa jej vyhrážal. Obžalovaným bola napadnutá viackrát v prítomnosti svojej dcéry J. a v jednom prípade bol svedkom takejto udalosti aj ich spoločný rodinný známy H.. Q. S.. Čo sa týka konzumácie alkoholu, ona nikdy nadmerne alkohol nepoživala a ani sa zo žiadnej závislosti na alkohole neliečila. Na ďalšie dotazy svedkyňa vypovedala na hlavnom pojednávaní, že vzhľadom na skutok tak ako je definovaný v obžalobe vo veľkom časovom rozpätí si pamätá na jednotlivé útoky na jej osobu, ktoré označila že v roku 1978 okolo 31. júla bola doma žiarlivostná scéna v Lamači, následne v roku 1980 ju obžalovaný zbil v predsieni bytu v Lamači, kde mala obrovské hematómy na oboch očiach a musela si zobrať dovolenku na štyri týždne, v roku 1997 keď išla na prezentáciu jej obžalovaný zlomil malíček na prednej ruke, v roku 2001 pred pojednávaním na súde vyvolal obžalovaný incident potom ju zbil, kedy navštívila aj lekársku Q.. S., následne potom po Silvestri ju skopal, keď boli u rodiny S., pričom utrpela zlomeninu rebier, v roku 2001 po jednej návšteve ju skopal do chrbta a do zadku, v apríli 2001 vyhľadala ošetrovanie u Q.. S., traumatológa, okrem toho v roku 2001 navštívila aj lekára Q.. S., dňa 31.03.2002 musela navštíviť lekára - traumatológa Q.. P., asi o 17.00 hod. bola ošetrovaná, mala vytrhané vlasy, zlomené rebrá, dňa 01.06.2003 bola napadnutá v garáži ich rodinného domu tyčou, utrpela zlomeninu zápästia, v novembri 2004 ju manžel skopal, keď išla na služobnú cestu, došlo k incidentu v predsieni, utrpela zlomeninu rebier. Dňa 12.04.2008 bola na ošetrení na poliklinike na S., lekárom Q.. Z., Q.. Z., následne bola operovaná k čomu však nevie nájsť príslušné lekárske potvrdenie, bolo to však na poliklinike v Ružinove. Dôvodu podania opätovného trestného oznámenia až v roku 2008 svedkyňa uviedla, že toto podala z dôvodu, že bola obžalovaným napadnutá aj potom, čo už boli rozvedení, pričom ona sa do domu na Kolibe dostala až v roku cca 2008, pričom jej manžel inicioval spor o majetok, ale až potom ako ona podala trestné oznámenie čím chce výslovne uviesť, že spor o majetok medzi ňou a obžalovaným ako bývalými manželmi nie je motívom podania trestného oznámenia z jej strany.

Svedkyňa Q. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bývali na Brečtanovej ulici ako susedia manželov C.Ý., pričom prvé indicie o tom, že sa niečo u nich deje boli z toho poznania, že ich dcéra sa kamarátila s J. C., pričom pri jednej oslave si požičali od C. stôl. Stôl mali vrátiť po oslave, čo aj chceli urobiť, ale C. neboli doma. Následne sa ich dcéra s J. C. rozhádali, a to preto, že J. mala byť slovne zdeptaná zo strany otca t. j. obžalovaného kvôli tomu stolu, na čo následne išla vrátiť stôl priamo obžalovanému, ktorý povedal, že je to v poriadku a nič jej nevytkol. Svedkyňa sa ponúkla J. C., že prehovorí s jej otcom, pričom J. ju prosila, aby to nerobila, že to bude mať potom ešte horšie. Na základe tohto dospela k poznaniu, že obžalovaný sa správa inak navonok ako sa správa doma. Priatelila sa aj s poškodenou, pričom videla v určitom čase poškodenú ako mala v sadre ruku a potom neskôr aj nohu a keď sa nasťahovala do spodnej časti domu, prosila ju o pomoc so zariadením tejto časti domu, vtedy sa jej zdôverila, že je napádaná fyzicky zo strany svojho manžela, následkom čoho mala aj ruku v sadre, keď jej ju zlomil, ale čo sa týka zlomenej nohy, to povedala, že to bola nešťastná náhoda, lebo sa sama šmykla pri garáži. Po rozhovore s poškodenou od kedy ju manžel fyzicky napadá jej poškodená uviedla, že prvýkrát ju fyzicky napadol ešte pred svadbou. Keď spolu s poškodenou zariaďovali resp. jej pomáhala zariaďovať spodnú časť domu odbehli na nákup do Hornbachu a do Ikea a keď sa vrátili tak drevo, ktoré nachystali bolo porozhadzované po izbe. Jeden obraz zmizol, druhý bol rozbitý. Toto sa stalo v sobotu, obžalovaný vtedy bol doma, pričom je toho názoru, že to spravil on, pretože nikoho iného tam nevidela. Po čase sa pýtala obžalovaného na túto udalosť, ktorý potvrdil, že to spravil, lebo mu vadilo, že mu poškodená brala naukladané drevo zo záhrady a to z dôvodu, aby nebolo k nim vidieť. Pred letom 2006 v nedeľu pribehla k nej poškodená s tým, že volala aj policajtom pre napadnutie manželom, že ju napadol za to, že rozobrala v záhrade hupačku, pod ktorou chcela pokosiť. Keď prišli policajti

obžalovaný sa zavrel v hornej časti domu - v hornom byte, dostali sa dovnútra rebríkom cez balkónové dvere. Obžalovaný bol v kúpeľni, keď vyšiel tváril sa ako by sa nič nedialo, na čo policajti potom, keď videli, že situácia je ukludnená a vedeli, že tam zostane tak odišli. Vtedy sa rozprávala aj s obžalovaným, ktorý sa začal sťažovať na poškodenú, začal ju ponižovať, že ešte nevie aká je, ako holduje alkoholu, ako sa kurví a podobné veci. To, že by bol obžalovaný fyzicky napadol poškodenú tohto priamym svedkom nebola, iba bola svedkom toho ako ju ponižoval a ako jej nadával. Susedia s C. boli od roku 1975, pričom navštevovať s poškodenou sa začali asi od roku 1982, pretože mali deti v rovnakom veku. O tom, že niečo nie je v ich rodine v poriadku až do takej hĺbky ako sa jej poškodená zdôverila to nastalo až v roku 2005, dovtedy si nevšimla, že by mali byť nejaké vážne problémy.

Svedkyňa H.. A. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s C. sa pozná z čias, keď s O. C. boli kolegyne a pracovali spolu v Jednote. To čo sa u nich doma dialo sa dozvedela prakticky až po rozvoze manželstva, pričom je pravda, že keď boli kolegyne vo viacerých prípadoch prišla poškodená do práce a bolo vidieť, že na tvári má modriny a to aj v čase, keď bola tehotná a keď sa pýtali, že čo sa jej stalo, povedala, že spadla zo schodov, pričom až neskôr sa dozvedela, že modriny vznikli tým, že sa nepohodla s manželom.

Svedok Q. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že rodinu C. spoznal tým spôsobom, že najskôr sa spoznal s poškodenou C. v pracovnej rovine, pretože ich firma, kde bol zamestnaný kupovala pozemok, ktorý patril firme Slovak International Tabak (SIP), kde pracovala X.. C.. Kúpa pozemku bola pomerne zdĺhavá kauza, preto sa aj častejšie pracovne stretávali s X.. C., pričom následne sa rodiny začali bližšie stykať, vzájomne sa navštevovali, boli viackrát spoločne aj na dovolenkách na rôznych športových aktivitách, na lyžovačke v Rakúsku a čo sa týka spoluzitia rodiny C. si nič zvláštne nevšimol okrem toho, že mal pocit, že obžalovaný je dosť žiarlivý. Je to už dlhší čas, bolo to vo večerných hodinách v zimnom období mu volala poškodená s tým, že by potrebovala pomoc a to odviezť ku svojej matke, pretože je napádaná zo strany svojho manžela. Súhlasil a keď prichádzal s autom na Kolibu, kde C. bývali pri filmových ateliéroch videl oboch vonku na ulici, kde obžalovaný napádal poškodenú a to fyzicky tým spôsobom, že potom keď spadla na zem, do nej na zemi kopal, pričom samozrejme zakročil a to tým spôsobom, že obžalovaného od poškodenej odtrhol, pričom keď opätovne chcel nastúpiť do auta obžalovaný ho chytil za rukáv bundy, ktorú mu roztrhol. Následne odviezol poškodenú k jej matke. Po incidente mu poškodená hovorila, že obžalovaný ju fyzicky napadol aj doma. Ukazovala mu na hlavne miesto, kde bolo evidentné vidieť, že mala vytrhnutý chumáč vlasov, hovorila o tom, že takto bola napadnutá vo viacerých prípadoch, z čoho mu utkvelo v pamäti, že hovorila aj o tom, že na prvom rande jej obžalovaný dal facku, na čo jej povedal, že je hlúpa, keď sa následne potom za neho vydala, keď vedela, že ju fyzicky napáda. Uvedený incident sa mohol odohrať v zimnom období v rokoch 2000 - 2001.

Svedok Q.. H. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pozná poškodenú aj obžalovaného, pričom poškodenú pozná ako bývalú kolegyňu, ktorá tam robila vedúcu právneho oddelenia. Čo sa týka spoluzitia v rodine C. k tomu sa bližšie vyjadriť nevie, boli par krát spoločne na dovolenke, kde si nič nevšimol, že by nejaké problémy medzi nimi boli. Je však pravda, že raz videl poškodenú prísť do práce s vytrhnutým chumáčom vlasov a bolo evidentne vidieť, že jej niekto vytrhol vlasy, ale na to akým spôsobom k tomu prišla sa jej nepýtala a ani ona sama o tom nehovorila.

Svedok Q. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že manželov C. pozná dlhšiu dobu, nakoľko v 70 rokoch stavali domy na Kolibe na tej istej ulici. On býva od C. asi 5 parciel cca 70 - 80 metrov. Aké však bolo spoluzitie medzi C. to nevie. Na poškodenej si nikdy nevšimol žiadne známky fyzického násillia. V jednom prípade asi pred 15 rokmi videl poškodenú vracat' sa pravdepodobne z oslavy, vracala sa domov pešo, po chodníku, podľa jej chôdze by usúdil, že mohla mať niečo vypité. Nikdy však osobne nevidel poškodenú alkohol požívať.

Svedok Q. Z.Ý. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že manželov C. pozná, bývajú na jednej ulici. Oni v danej lokalite stavali dom ešte v 60 rokoch t. j. ešte skôr ako začala výstavba na opačnej strane ulici, kde majú dom C.. C. teda pozná viac ako 30 rokov. V čase, keď mali malé deti, tak sa s C. stretávali. Keď deti odrástli každá rodina sa uberala svojou stranou. Už nebývali spolu intenzívne a ani sa nenavštevovali, pričom toto je už aj 15 rokov dozadu. To, že by niečo sa vymykalo normálu v rodine C.Ý. resp., že by dochádzalo k nejakým konfliktom, nezhodám alebo k fyzickým napadnutiam si nevšimol, taktiež na nikoho nevidel žiadne známy fyzického násillia. Nevšimol si ani nejaké diktátorské sklony obžalovaného

voči manželke, keď chodili spolu opekať, popíjali aj nejaké víno alebo pivo ale ani obžalovaného a ani poškodenú nevidel pod vplyvom alkoholu.

Svedok X. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že C. pozná viac ako 30 rokov ako susedov z ulice. Bližšie kontakty neudržiavali. Pani C. pozná iba z videnia. S pánom C. sa občas bavili na ulici. Že by medzi C. boli nejaké nezhody, hádky alebo fyzické napadnutia o tom nič nevie, za tú dobu čo sa poznajú si nič nevšimol.

Svedok Q.. X. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že manželov C. pozná už veľmi dlho. Oboch pozná ešte zo školských čias, pretože boli spolužiaci. V neskoršom období sa ich cesty rozišli, potom sa opäť zišli, keď postavili dom na Kolibe a stali sa susedmi z ulice. V určitom čase sa s C. stýkali intenzívnejšie, pričom to, že by medzi C. dochádzalo k nezhodám, k verbálnym útokom alebo fyzickým napadnutiam o tomto nikdy žiadnu vedomosť nemal. Oboch považuje za normálnych, inteligentných ľudí. Taktiež nemá vedomosť o tom, že by niekto z C. nadmerne požíval alkohol.

Svedok Q. Ď. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že rodinu C. pozná z videnia, keďže býva na Kolibe. Bližšie však rodinu C. nepozná. Nikdy sa nenavštevovali, ani nestýkali. Je však pravda, že raz v pohostinstve Slamená búda videl pani C. sedieť v záhradnej časti, pričom, keď prišiel k nej má za to, že mala niečo vypité, ale normálne sa s ňou rozprával, rozprávala plynulo, hovorila o tragédii, ktorú prežila pri tragickom úmrtí syna. V danom pohostinstve ju však žiadny alkohol konzumovať nevidel. S pani C. sa v danom čase bavil asi tak 10 - 15 minút, pričom keď chcela pani C. odísť videl, že mala problém odísť. On potom išiel za obžalovaným, ktorému povedal, že jeho manželka je v pohostinstve Slamená búda, čo on vzal na vedomie. Čo sa dialo potom to už on nevie. V obdobnom stave už nikdy pani C. viackrát nevidel.

Svedok H.. X. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že C. pozná hodne dlho. Poznajú sa ešte zo školských čias, pričom C. boli aj svedkami na jeho svadbe. Navštevovali sa ako rodiny často, pričom spolužitie rodiny C. by hodnotil ako normálne, nikdy si nevšimol, že by tam dochádzalo k nejakým násilnostiam, alebo násilnému správaniu voči tomu druhému. Na pani C. si nevšimol žiadne známky násillia ani to, že by niekto z C. požíval nadmerne alkohol.

Svedkyňa X.. H. X. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že z rodiny C. pozná iba poškodenú O. C., pričom sa prvýkrát stretli v zamestnaní, kde pred 9 rokmi nastúpila pracovať do kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky, kde pracovala na právnom oddelení. Z času na čas si všimla na poškodenej, že má modriny na tvári, na nohách, na rukách a keď prišla reč na to, že z čoho to má, poškodená povedala, že niekde sa udrela, spadla a podobne. Raz prišla do práce v tmavých okuliaroch, pričom na oku mala obrovský monokel, mala oko úplne podliate ako by ju niekto polial atramentom. Potom čo sa jej poškodená zdôverila, že ju takto dobil jej manžel, ukázala jej aj ďalšie zranenia, ktoré mala na tele, pričom keď si vyhrnula blúzku mala modriny po celom tele, na hrudníku, rukách aj nohách. Dôvodom prečo ju manžel napadol bol ten, že sa nevedela dostať do domu, zvonila, nikto jej však neotváral, tak chcela vojsť do domu cez garáž, kde následne prichytila svojho manžela - obžalovaného ako mal sexuálny pomer s inou ženou v jej aute, a keď sa ohradila resp. začala kričať, obžalovaný vybehol z auta, chytil nejakú tyč alebo palicu, s ktorou ju tak dobil. Vzhľadom na zranenia ktoré poškodená mala ju poslali k lekárovi, že musí navštíviť aj CT vyšetrenie a až keď lekár uzná, že je práceschopná, môže v práci pokračovať. Vie o tom, že poškodená podala v súvislosti so skutkom trestné oznámenie, ktoré však asi po mesiaci stiahla, z čoho boli všetci v práci šokovaní, ale urobila to preto, že jej údajne manžel sľúbil, že sa to už nikdy opakovať nebude, povedala, že ho má rada a aj kvôli deťom resp. kvôli dieťaťu, keďže v danom čase mali s manželom iba jedno dieťa, pretože jedno z nich tragicky zahynulo. Vzhľadom na situáciu, ktorá bola v súvislosti s jej osobou popísaná poškodená potom si hľadala aj iné miesto a keďže na pracovisku sa už vedelo, že čo sa stalo, tak sa chcela poškodená inde zamestnať, pričom sa zamestnala v kancelárii Súdnej rady SR. Osobne pozná poškodenú ako nekonfliktnú osobu, bola vždy milá a usmiata. S obžalovaným sa stretla iba jedenkrát na jazykovom kurze francúzštiny, kde mu ho poškodená predstavila. Čo sa týka skutočnosti či poškodená nemala problémy s alkoholom na pracovisku, svedkyňa uviedla, že na ich pracovisku sa alkohol vôbec nevyskytoval, veľmi často totiž boli kontrolovaní na alkohol, museli fúkať, čo zabezpečovali pracovníci úradu ochrany ústavných činiteľov. Akýkoľvek alkohol zistený u pracovníka mal za následok okamžitú výpoveď, a teda ani jeden z pracovníkov si to dovoliť nemohol.

Svedok H.. X. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že C. pozná z lyžovačky, kde boli spoločne v Taliansku v roku 2001 alebo v roku 2002 a mali spoločné ubytovanie. Žiadne problémy medzi nimi si nevšimol. Obžalovaný mu pripadal ako starostlivý otec rodiny, chodili lyžovať. Čo sa týka pani C. tá väčšinou zostávala dole v ubytovaní resp. v reštaurácii. V danom čase zvykli večer posedieť, pričom pani C. s nimi posedávala. Pán C. partiu nevyhľadával. V danom čase potom videl pani C. sa bozkávať s iným mužom, pričom si myslí, že sa volal S.. Jej správanie sa vymykalo bežnému normálu, avšak nevie či bola na liekoch alebo pod vplyvom alkoholu.

Svedkyňa H.. Q. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že C. pozná. Ona bola vekovou rovesníčkou ich syna, pričom bývajú tiež na Kolibe, ale na druhom konci. S C. prišla do kontaktu aj vďaka tomu, že stážovala v rýchlej zdravotnej pomoci, kde v jednom prípade bola RZP privolaná práve C., pričom išlo o zranenia pani C., ktorá mala poranenia na hlave. Nepamätá si, resp. si myslí že sa neriešilo to ako zranenie malo vzniknúť. Vie však, že v čase kedy malo zranenie pani C. vzniknúť sa v dome nachádzal obžalovaný a ich dcéra. To či pani C. bola ošetrovaná a ponechaná doma alebo prevážaná do nemocnice si už naozaj nepamätá. Spomína si ešte na to, že keď prišli na miesto, pani C. ťažko rozprávala, mala určité problémy s koordináciou pohybu a mala pocit, že bola pod vplyvom alkoholu, čo je však jej subjektívny pocit, ale pripúšťa že to mohol byť stav spôsobený aj liekmi.

Svedkyňa H. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že čo sa týka C. týchto samozrejme pozná. Vyrastala na V. Č.. XX, kde bývala so svojím otcom Y. J.. Asi v roku 2001 pani Weismannová k nim chodila častejšie. Priatelila sa s jej otcom. Chodili spolu aj von, ale nevie jednoznačne uviesť či bol medzi nimi aj intímny pomer. Mohlo to trvať tak 4 - 6 mesiacov. Následne sa jej otec zoznámil s inou ženou, s ktorou sa potom aj oženil. V danom čase sa potom aj pani C. jej pýtala, že čo sa stalo, že prečo sa jej otec s ňou prestal stýkať. Poškodená jej zohnala zamestnanie. Pracovala ako vodič a zároveň v podateľni Súdnej rady SR, kde pracovala na dohodu asi 9 mesiacov. Počas tejto doby videla na poškodenej iba to, že mala zlomenú nohu, pričom je pravda, že počas tých 9 mesiacov ako tam pracovala dva alebo tri razy viezla domov pani C., keď bola pod vplyvom alkoholu. K dôvodu ako prišla pani C. k zraneniu, keď mala zlomenú nohu uviedla, že sa doma pošmykla pred garážou.

Svedok H.. L. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že býva v susedstve C. na O. T. B. O., avšak bližšie vzťahy nikdy neudržiavali. To, že sú nejaké problémy medzi C. o tom nevedel. Možno sa šírili nejaké reči po ulici, ale on sa o toto nikdy nezaujímal. On je už v takom veku, že si na bližšie okolnosti nepamätá, má vážny zdravotný stav a má už vek 81 rokov.

Následne súd procesným postupom prečítal výpoveď svedka H.. L. W. z prípravného konania, kde svedok vypovedal, že 27 rokov býva vo vedľajšom dome vedľa C., ale vzťahy neudržiavali, maximálne sa pozdravili cez plot alebo na ulici. Nikdy si nevšimol, že pani C. by mala mať nejaké viditeľné zranenie. Pri jednom rozhovore, keď poštarica omylom doručila zásielku do jeho schránky, vtedy sa rozprával s pani C., ktorá mu povedala, že je rozvedená a žije sama. Nič bližšie mu nehovorila, pričom jej hovoril, že má predvolanie na políciu, avšak ona toto nijako nekomentovala. To, že by zasahovala v dome C. polícia nikdy nevidel.

Po prečítaní výpovede svedka z prípravného konania svedok uviedol, že to že vypovedal na polícii si síce pamätá, ale čo bolo obsahom jeho výpovede a že učinil takúto výpoveď si už vôbec nepamätá.

Svedkyňa Q.. Q. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že C. spoznala tým spôsobom, že s poškodenou O. C. boli kolegyné v podniku Jednota, kde nastúpila po materskej dovolenke asi v roku 1989. Potom spolupracovali v rokoch 2007 - 2009 v kancelárii súdnej rady, pričom pani C.W.Q. pozná ako veľmi obetavú matku a starostlivú. Ešte, keď pracovali spolu v Jednote v danom období akurát niečo oslavovali. Na druhý deň po oslave jej pani C. ukazovala, že má vytrhnuté vlasy v zadnej časti hlavy, ktorá vznikla tak, že za to, že sa údajne mali zdržať na oslave, mala nehody s manželom, ktorý jej tie vlasy vytrhol. Na danej oslave sa zdržali asi do 18.00 hod. alebo do 18.30 hod., pričom pracovný čas im končil o 16.00 hod. Keď pracovali spolu v kancelárii súdnej rady pani C. sa zmienila, že problémy v manželstve vyústili do rozvodového konania. Uvádza, že mala byť zbitá manželom, že ju napadol palicou, dokonca raz tú palicu jej aj ukazovala, keď bola u nej doma. Spomína si aj na to, že mali ísť niekam spolu cvičiť, pričom poškodená jej volala, že nemôže prísť, že musí ísť do nemocnice, lebo mala konflikt s manželom. Vie aj o tom, že keď sa jej poškodená zdôverila, že keď bola v nemocnici so zlomenou nohou, bola odkázaná na pomoc cudzích ľudí. Okrem uvádzaných skutočností svedkyňa uviedla, že pani C. sa jej raz zdôverila,

že má niečo s rukou, že s ňou nemôže hýbať. Ona osobne nikdy piť alkohol poškodenú nevidela a to ani pri oslave sviatkov, narodením a podobne.

Svedok H.. B. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že z C. pozná akurát pána C., ktorého pozná cca 5 rokov, pretože takúto dobu hrávajú spolu pravidelne squash. O nezhodách medzi manželmi C. bližšie nič nevie, pričom pán C. v roku 2008 koncom roka spomínal, že má nejaké problémy ohľadom toho, že sa voči nemu má viesť nejaké trestné stíhanie a pýtal sa, že či by ho mohol uviesť ako svedka pred políciou. Išlo o to, že mal dosvedčiť že v konkrétnom dátume a v konkrétnom čase spolu hrali squash. Toto mohol urobiť jedine na základe toho, že jeho predchádzajúci spoluhráč H.. S. na prelome rokov 2007 - 2008 nemohol hrať v sobotu, pričom pán C. zaplnil miesto v sobotu miesto H.. S., pričom s H.. S. zostal hrať naďalej, ale hrávali v nedeľu. To aký konkrétny dátum mal potvrdiť obžalovanému, že spolu hrali si už s odstupom času nepamätá, ale vie, že keď to bolo aktuálne pozerali uvedený dátum aj na recepcii squash centra, pričom uvedený dátum podľa permanentky sedel. V sobotu zvyčajne hrávali squash medzi 08.00 a 09.00 hod. ráno, ale hrávali niekedy aj dlhšie.

Svedkyňa G. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že C. pozná ako svojich susedov, keďže bývajú na rovnakej ulici akurát ob jeden dom ďalej. S C. sa nestýkali, keďže oni sú iná generácia a C. sú slušná rodina, pričom nemala žiadne vedomosti, že by sa u nich niečo dialo. V určitom čase sa dozvedela od susedov z ulice, že medzi C.Ý. sa niečo deje a to, že pán C. má biť pani C., čo však ona nikdy nevidela. Je však pravda, že v jednom prípade počula hádku z domu C., počula pani C. plakať. V druhom prípade pán C. naháňal po lese pani C., pričom ju počula kričať o pomoc. Čo sa týka zranení pani C., raz videla, že mala zlomenú ruku, pričom jej pani C. povedala, že ruku jej zlomil manžel. V dvoch prípadoch videla aj políciu u C., ale vie, že polícia tam u nich bola aj viackrát. V jednom prípade počula aj plakať ich dcéru J., ktorú počula hovoriť „mami ľúbim ťa“, a potom ju počula kričať o pomoc, čo bolo v neskorých nočných hodinách.

Svedok O. W. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že C. pozná prostredníctvom ich dcéry J. C., ktorej bol spolužiak jak na základnej tak aj na strednej škole. O tom, že sa vedie trestné stíhanie pre daný skutok voči obžalovanému sa dozvedel až na polícii, pričom k okolnostiam nevie nič bližšie uviesť. O ničom v rodine C. tohto charakteru vedomosť nemal a to ani sprostredkovane od J. C..

Vzhľadom ku skutočnosti, že svedkovia Q. X. a B. Y. zomreli, súd procesným postupom prečítal výpovede týchto svedkýň z prípravného konania.

Svedkyňa Q. X. v prípravnom konaní vypovedala, že manželov C. pozná asi od roku 1982, keďže boli susedia oproti cez ulicu. Je pravda, že obžalovaného pána C. počula veľmi škaredo nadávať, boli to vulgárne nadávky a zneli ako by ich niekomu adresoval. Zdal sa jej veľmi žiarlivý, pričom sa však navštevovali málo, keďže C.H.W.Q.Í. boli od nich o hodne mladší. Nadávky počula cez ulicu a zneli z domu C.. Je pravda, že na pani C. na skorú jar videla nosiť veľké tmavé okuliare, pričom videla, že na tvári má monokel. Bolo to iba v tomto jednom prípade, mohlo to byť desať rokov dozadu. Keď sa pýtala pani C., že čo sa jej stalo, povedala, že má boľavé oko, ale sa nesťažovala. U C. videla viackrát policajné auto. Od susedov sa dozvedela, že údajne to malo byť kvôli nejakej bitke.

Svedkyňa B. Y. v prípravnom konaní vypovedala, že v jednom prípade videla krátko po smrti syna C. na X. T. obžalovaného doslova surovo tlačiť poškodenú pani C. o plot. Pamätá si akurát na to, že pani C. mala na sebe krásny nohavcový kostým, pričom tak ako obžalovaný surovo tlačil poškodenú o plot, poškodená plakala. Nepočula však čo hovorili.

Vzhľadom ku skutočnosti, že svedkov J. O. rod. C. sa nepodarilo zabezpečiť pred súd na základe predvolania, keďže táto sa trvalo zdržuje v zahraničí konkrétne v Spojených štátoch amerických, kde je vydatá ako aj svedkov X. G. a R. U. z dôvodu ich vážneho zdravotného stavu súd po súhlase dotknutých procesných strán procesným postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítal výpovede týchto svedkov, ktoré učinili v prípravnom konaní.

Svedkyňa J. O. Y.. C. v prípravnom konaní vypovedala, že je dcérou poškodenej a obžalovaného, pričom jej rodičia sú rozvedení už rok a pol, pričom už pred tým nežili spolu už dlhšiu dobu, keďže jej matka - poškodená sa v lete roku 2004 presťahovala do suterénu domu, lebo to už s obžalovaným nemohla vydržať, keďže tento ju neustále slovne napádal a ponižoval a taktiež ani fyzické napadnutia

neboli výnimkou, pričom po takýchto incidentoch musela poškodená vyhľadať lekárske ošetrovanie. Následkom fyzických útokov obžalovaného poškodená utrpela zlomeninu rebier, zlomeninu ruky, pričom má vedomosť o tom, že jej matka za to podala aj trestné oznámenie, ktoré však neskôr zo strachu vzala späť. Jej otec obžalovaný zvykol matku vyprovokovať k hádke, potom ju fyzicky napadol. Takýchto prípadov bolo veľa, zvyčajne ju sácal. Na jej matku nemal jedno pekné slovo, neustále ju urážal či už to bolo doma alebo na verejnosti. O ňu sa otec nestaral, keď zostala s otcom sama doma, vydržala s ním len jeden deň. Každé ráno, keď jej otec t. j. obžalovaný odchádzal ráno do práce o 04.00 hod. ráno pustil naschvál nahlas rádio, pričom takéto incidenty čo si ona pamätá trvajú celý život a v posledných rokoch sa zintenzívňovali. V čase, keď však nie je prítomná sa o incidentoch, ktoré sa odohrávajú dozvie reprodukovane od svojej matky. Jej otec má povahu, ktorá vyplýva z toho, že si o sebe myslí, že je „nadčlovek“, že na neho nik nemá a že mu nikto nič nemôže. V posledných rokoch vznikali incidenty v súvislosti s riešením majetkovo-právnych vecí, keďže otec si nárokuje na polovicu rodinného domu, ktorého vlastníkom je jej mama. S otcom je v minimálnom kontakte, naposledy sa s ním stretla v novembri roku 2007. Má za to, že v návale emócií je schopný jej matke ublížiť aj viac.

V dodatku výpovede svedkyňa vypovedala, že si spomína na incident z roku 2001 alebo 2002, kedy ona už bola dospelá a bývala v spodnom byte, počula dolu strašný buchot, keď prišla dole do obývačky videla pri stole na koberci ležať matku. Obžalovaný na nej kľučal, päťami ju udieral po celom tele do hlavy a do rebier. Vie, že matka mala vtedy modriny, či bola u lekára to nevie. Takéto bičky boli u nich pravidelné. Taktiež bola svedkom toho ako matku sácal, zdrapil ju za ruku, ťahal za vlasy, pričom takéto veci sa u nich diali dlhú dobu. Takéto násilie si zo strany otca pamätá od detstva. A nejednala sa iba o fyzické násilie, ale aj o ponižovanie a to aj v čase, keď u nich boli doma hostia. V jednom prípade našla matku ležať na zemi, pričom mala rozrazenú hlavu a zapadnutý jazyk, na čo ihneď volala sanitku, pričom obžalovaný v tom čase bol vonku na záhrade, tváril sa ako by sa nič nestalo. Vie, že potom matku hospitalizovali a bola celý víkend v nemocnici. Matka jej potom povedala, že ju obžalovaný zbil. Ako už uvádzala v predchádzajúcej výpovedi vie, že jej matka mala zlomené rebrá, ruku, vytrhané vlasy, roztrhnuté oko, modriny, mala vybité zuby, zlomený prst, pričom všetky tieto zranenia jej spôsobil obžalovaný, keď ju bil. Fyzické útoky voči jej matke zo strany otca boli na pravidelnej báze, asi tak raz za dva týždne, niekedy aj častejšie, pričom matke vykrikoval samé oplzlé a vulgárne nadávky.

Svedkyňa X.. X. G. v prípravnom konaní vypovedala, že poškodená O. C. je jej dcéra, pričom dcéra jej dlho tajila, čo sa v ich rodine deje. Keď mala po tele modriny, tak vždy si vymyslela nejakú udalosť ako k nim prišla. Pravdu čo sa deje v ich rodine jej povedala dcéra až v roku 2000, keď ležala v nemocnici na S.. Poškodená jej vtedy povedala, že prichytila obžalovaného s cudzou ženou v garáži, čo ho tak rozčúľilo, že na ňu zaútočil a zlomil jej pravú ruku. Vie, že v danom období potom prišla k nej bývať poškodená aj s vnučkou J. lebo nechceli samé ostať s obvineným. Obžalovaný nemal rád, keď poškodená, jej dcéra k nej chodila na návštevu, pričom sa schovával obžalovaný v krikoch a sledil do času kedy poškodená od nej odíde. Niekedy po roku 2000 poškodenú doviezol k nej domov nejaký rodinný známy, pričom poškodená v tom čase bola celá dobitá, veľmi plakala a bola vystresovaná. Vtedy ju mal obžalovaný sotiť na zem a kopať do nej. Obžalovaný je nesmierne závistlivý, lakomý a žiarlivý, pričom vie, že poškodenú bil a aj ponižoval. Naopak voči cudzím ľuďom je obžalovaný veľmi príjemný, nikto by nepovedal, že je schopný takéhoto niečoho. Vie o tom, že poškodená má z neho veľký strach a aj ona sama sa obžalovaného bojí.

Svedok R.Á. U. v prípravnom konaní vypovedal, že poškodenú pozná od roku 1993 kedy ju prijal do zamestnania ako právničku v Tabakovom priemysle Bratislava. Po tragickej nehode jej syna sa u nej prejavili problémy s alkoholom a s poškodenou bol nakoniec z toho dôvodu rozviazaný aj pracovný pomer.

Vzhľadom ku skutočnosti, že Krajský súd Bratislava svojím rozhodnutím pod sp. zn. 3To 18/2014 zo dňa 14.05.2014 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 12.06.2013 v celom rozsahu a vrátil ju súdu I. stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súd v intenciách tohto zrušujúceho rozhodnutia dopyčul obžalovaného a zároveň aj svedkyňu X.. O. X. (pred tým C.) so zameraním sa na otázky, ktoré naznačil krajský súd.

Obžalovaný Y.. X. C. vypovedal, že s poškodenou od roku 1981 do roku 2005 obývali spoločne predmetný rodinný dom na O. XX, O., ktorý bol najprv koncipovaný ako jednobytový, následne potom čo odišiel pracovať do Rakúska a mal dostatok finančných prostriedkov ho prerobili na dve bytové jednotky, pričom spodný byt prenajímali. Tento by bol v požadovanom štandarde, nebol plesnivý tak ako uvádzala

poškodená, pretože ho prenajímali švédskej firme Ericson. V roku 1997 im zomrel syn v dôsledku čoho začala poškodená požívať alkohol, čo vyústilo do toho že v roku 2005 sa dohodli, že pôjde bývať do spodného bytu, ktorý v danom čase bol už prázdny. Keďže on pracoval v Rakúsku a mali aj príjem z prenajatého spodného bytu umožňovalo im to komfortný život. Čo sa týka platieb za vodu, plyn, všetky zmluvy boli na jeho meno a platil ich on. Do roku 2005 teda fungovali ako normálna rodina, pokiaľ poškodená bola triezva, pričom on v tom čase pracoval v Rakúsku od roku 1991 buď chodil na týždňovky alebo do práce išiel tak, že vstával ráno o 05.00 hod. a domov sa vracal večer okolo 18.00 hodiny. Taktiež chodili na spoločné dovolenky. Na poslednej spoločnej dovolenke boli začiatkom roku 2006 na Šumave na bežkách. Taktiež sa pamätá aj na to, že v roku 2005 v decembri boli na vianočných trhoch v Paríži, aj spoločne s dcérou J.. Taktiež obžalovaný uviedol, že náklady, ktoré mala dcéra od školy až po auto, ktoré mala svoje toto všetko financoval on. Potom čo sa poškodená presťahovala do suterénu resp. spodného bytu sa viac menej nevidali. A to preto, že on naďalej chodil pracovať do Rakúska, odchádzal ráno o 05.00 hod. a vracal sa večer o 18.00 hod. Čo sa týka spodného bytu - suterénu jednalo o kompletne zariadený štvorizbový byt a on obýval vrchnú časť obytného domu. Keď zistil, že poškodená vymenila zámok do spodného bytu tak aj on si vymenil zámok do svojho bytu, ktorý užíval čo znamenalo, že každý užíval svoju časť rodinného domu. V období kedy podala poškodená návrh na rozvod cca v roku 2006 fungovali každý tým spôsobom, že užívali svoju časť domu, nemali žiadnu dohodu o užívaní vecí či už huteľných alebo nehnuteľných. Zo spoločného domu sa odsťahoval v roku 2006 na odporúčanie svojho advokáta a to z dôvodu, že poškodená na neho viackrát volala políciu pre rôzne vymyslené skutočnosti a chcela ho kriminalizovať. Potom čo sa odsťahoval zo spoločného rodinného domu sa s poškodenou vôbec nestretával a aj vzhľadom na to, že na jeho meno chodili účty za energie a plyn a tieto chodili samozrejme na Brečtanovú ulicu. Zriadil si na pošte na Kramároch priečinok, aby mu pošta bola zasielaná sem a nie na O. T.. Na otázku, aby obžalovaný sa vyjadril k tomu, že dňa 12.04.2008 bola poškodená ošetrovaná u chirurga I. Z., a mala pomliaždenie vlasatej časti hlavy, ku ktorému malo dôjsť k fyzickým útokom z jeho strany na záhrade rodinného domu obžalovaný uviedol, že je to vymyslené, pretože toho dňa sa na záhrade ani nestretli, ale stretli sa na pošte na Kramároch a poškodená na neho potrebovala podať trestné oznámenie. O tomto trestnom oznámení sa dozvedel až vtedy keď poškodená na neho podala druhé trestné oznámenie a dovtedy o tomto trestnom oznámení ani nechyroval. Čo sa týka tej skutočnosti či niekedy počas spoluzitia poškodenú fyzicky napadol obžalovaný uviedol, že poškodenú nikdy fyzicky nenapadol, ale je pravda, že pokiaľ bola pod vplyvom alkoholu a bola opitá a zaútočila na neho tak sa bránil, ale s tým úmyslom, aby sa čo najskôr dostal z jej dosahu.

Na otázku zo strany súdu, aby obžalovaný uviedol resp. sa vyjadril k tomu čo uvádza poškodená a dokladuje lekáorskými správami a vyšetreniami, napr. zo dňa 16.11.1997, kde bola konštatovaná zlomenina 4 prsta ľavej ruky, ďalej zo dňa 04.07.2001, kde mala bolesti hlavy a tvrdila, že bola napadnutá zo strany obžalovaného, následne dňa 31.03.2002 kde bola zistená zlomenia 9 rebra s podliatinami na rukách a nakoniec dňa 01.06.2003 kedy mala byť napadnutá kovovou tyčou do hlavy, hrudníka a končatín a aby sa teda vyjadril obžalovaný k tomu či má vedomosť akým spôsobom došlo k týmto zraneniam, ktoré boli takto dokumentované, obžalovaný uviedol, že o tom nič nevie akurát vie že manželka mala mať dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu a keďže často bývala opitá nevie uviesť akým spôsobom k zraneniam došla.

Bola opätovne dopyčutá svedkyňa X.. O. X. (pred tým C.), ktorá uviedla, že má 63 rokov, a určité veci si s odstupom času nepamätá, ale vie že oddelene žili od roku 2005. V roku 2005 sa presťahovala do suterénu rodinného domu a obžalovaný zostal na prízemí. Aj pred tým však fungovali takým spôsobom, že spolu nehospodárili. Čo sa týkalo rodiny obžalovaného nič nezaujímalo. Pravidelne dostávala od obžalovaného bitku. Obžalovaný mal vymedzený čas pre svoje aktivity, avšak nebol to normálny život. Ona bola zamestnaná a z jej platu fungovala celá domácnosť. Taktiež financovala dcéru, ktorá v tom období študovala. To či aj obžalovaný prispieval na chod domácnosti si nepamätá a po presťahovaní sa stretávali iba pri takých príležitostiach ako keď vstupovala do rodinného domu resp. na záhrade keď parkovala pred garážou. V roku 2005 obžalovaný vymenil zámky a robil aj také veci, že dával do zámku špáratka alebo zápalky a až potom sa vedeli dostať do priestorov rodinného domu, ktoré obývala ona so svojou dcérou. Suterén, do ktorého sa nasťahovala bol zanedbaný a plesnivý. Obžalovaný kúrenie temperoval, nikdy však neurobil to, že by ho vypol, ale v podstate v tom byte bola zima. V septembri 2006 podala návrh na rozvod. Je pravda, že do rozvodu jeho návrhu neuvádzala skutočnosti, že manžel jej mal fyzicky ubližovať, ten návrh napísala tak ako bol napísaný a dňa 05.02.2007 doložila súdu aj 5 lekáorských správ, ktoré sa týkali zranení, ktoré jej mal spôsobiť obžalovaný a to buď zlomenú ruku, prst a podobne. Je pravdou, že pôvodné trestné oznámenie stiahla z dôvodu záujmu fungovania rodiny

lebo si myslela, že všetko bude v poriadku. Obžalovaný jej nosil darčeky ako napríklad okuliare, ktoré sa dávali do chladničky, aby nebolo vidieť, že má monokle. Potom čo sa dozvedel, že podala na neho trestné oznámenie sa jej vyhrážal, že ju zabije, že ju zničí, že už nebude pracovať na Najvyššom súde a podobne. Potom si však povedala, že to už stačí nech týra niekoho iného a podala opäť trestné oznámenie. Je pravda, že na spoločné dovolenky chodili a tieto absolvovali do roku 2005 a chodila s obžalovaným na ne preto, aby fungovali ako normálna rodina a svoju časť dovolenky si vždy zaplatila sama a navyše mala istotu, že ju tam nezбие. Avšak aj na dovolenkách ju ponižoval pred ostatnými, s ktorými boli spolu, boli to buď dcérini kamaráti alebo kamaráti obžalovaného. Na ďalšie doplňujúce otázky svedkyňa uviedla, že obžalovaný neobýval predmetný rodinný dom na O. XX od 17.06.2008. Na otázku kedy podala návrh na vysporiadanie BSM, svedkyňa uviedla, že návrh na vysporiadanie BSM nepodávala. Na to ako je možné, že existujú listinné dôkazy, že v roku 2007 sa obžalovaný nedostavoval na jednania ohľadom prejednávania rozdelenia majetku, svedkyňa uviedla, že na toto si nepamätá. Zo strany obhajoby boli predložené krátkou cestou výzvy, ktoré boli adresované poškodenou obžalovanému dátované dňami 17.05.2007, 03.09.2007, 08.10.2007 a 12.10.2007 z ktorých je zrejmé, že poškodená písomne vyzývala obžalovaného na mimosúdne vysporiadanie BSM z čoho je zrejmé, že obžalovaný opustil dom na O. XX podstatne skôr to znamená ešte pred uvedeným dátumom 17.05.2007, pretože už tu navrhovala poškodená stretnutie a je zrejmé, že obžalovaný v danom čase už neobýval dom na O.I. XX.

Na otázku zo strany súdu, aby svedkyňa uviedla prečo nedoložila k trestnému oznámeniu z roku 2006 lekárske správy, s ktorými evidentne disponovala, a jednalo sa o prvotné trestné oznámenie, ktoré podala na neznámeho páchatel'a, pričom jej muselo byť zjavné aj podľa jej tvrdení, že páchatel'om mal byť jej manžel t. j. obžalovaný a toto trestné oznámenie zobrala späť s tým, že sa jedná o nedorozumenie a iba občas jej vynadal a že jej dal dve alebo tri facky, ale nikdy ju fyzicky nenapadol, do tej miery, že by musela vyhľadať lekára a byť ošetrovaná svedkyňa uviedla, že síce má právnické vzdelanie a uvádzala, že bola napadnutá zo strany manžela, pričom trestné oznámenie vzala späť z dôvodu, že sa jej obžalovaný vyhrážal a to že nedoložila uvádzané lekárske správy k tomu uviedla, len toľko, že ich jednoducho v tom čase nedoložila.

Na otázku, aby svedkyňa uviedla prečo sa v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Bratislava III, pod sp. zn. 19C 135/2006, ktorý sa týkal rozvodu manželstva s obžalovaným neuvádza, že by mala byť nejakým spôsobom obmedzovaná, ponižovaná, alebo fyzicky napádaná zo strany obžalovaného, svedkyňa uviedla že to vysvetliť nevie, ale vie, že tie isté lekárske správy predložila ako dôkaz aj v tomto konaní o rozvod. Tieto skutočnosti uvádzala aj pri rozvodovom konaní prečo sa to tam v rozsudku nenachádza to nevie vysvetliť.

K následnému trestnému oznámeniu, ktoré podala po viac ako dvoch rokoch prakticky v totožnom duchu ju viedlo k podaniu opätovaného trestného oznámenia to, že žila v strachu z obžalovaného napr. to, že bola napadnutá v roku 2006 už po späťvzatí trestného oznámenia tým, že jej obžalovaný vytrhol mobil, v júli 2007 ju sotil a zastrásoval, púšťal nahlas hudbu a ešte nevie čo všetko ostatné, ale jednoducho si to teraz nevie spomenúť. A apríli 2008 ju napadol na záhrade tým, že ju udril do záhlavia, bola aj na Kramároch a na Antolskej a je pravda, že v ten deň sa stretli aj na pošte. Svedkyňa vypovedala, že mala svojho obvodného lekára, ale k tomu chodila minimálne. Keď mala byť napadnutá tak vždy vyhľadala lekársku pomoc na Kramároch na pohotovosti kam rajóna spadala. To, že nebola práceneschopná bolo z dôvodu, že chcela ísť do práce a preto ani práceneschopnosť nemala aj keď mala napríklad niečo zlomené, mala modriny, monokle a podobne.

Skutočnosť, že svedkyňa uvádzala pri ošetrovaní na pohotovosti v prípade kedy mala byť obžalovaným napadnutá kovovou tyčou, že ju napadol manžel svedkyňa uviedla, že si to už nepamätá, predpokladá, že to uvádzala.

V predmetnej trestnej veci zároveň bolo vypracovaných niekoľko znaleckých posudkov, ktoré súd procesným postupom po súhlase procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítal. Zo znaleckého posudku znalkyne Q.. R. I. vyplynulo, že poškodená nemá žiadne sklony ku konfabulovaniu. Ma sklony skôr sa druhým prispôbiť, ustúpiť a stiahnuť sa do úzadia. Poškodená je schopná správne vnímať a znovu reprodukovať prežitú udalosť, pričom poškodená bola na obvineného citovo naviazaná a to až do tej miery, že dlhodobo znášala jeho príkoria. Poškodená stále trpí obavou z útokov obžalovaného. Má stále z neho strach, domnieva sa že niečo proti nej podniká, pričom aj v snoch

sa jej prežitie ťažké traumy opakujú. Poškodená dlhodobé hrubé správanie obžalovaného prežíva ako ťažké príkorie po psychickej aj fyzickej stránke. Následkom správania obžalovaného u poškodenej sú príznaky svedčiace pre posttraumatickú stresovú poruchu. Jedná sa o negatívne zážitky a spomienky, ktoré sa vracajú aj v snoch, spôsobujúce nespavosť, bolesti hlavy, vnútorné napätie, znepokojenie a rozrušenosť.

Zo znaleckého posudku znalkyne V. X. X. vyplýva, že obžalovaný je schopný správne vnímať a reprodukovat' prežitú udalosť, pričom neboli u neho diagnostikované žiadne konfabulovačné tendencie v jeho psychických procesoch.

Zo znaleckého posudku znalkyne Q. P. Q. a Q. L. H. V. vyplýva, že obvinený v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávaciu schopnosť. Obvinený netrpí v súčasnej dobe žiadnou duševnou poruchou a je schopný chápať zmysel trestného konania.

Obžalovaný v rámci dokazovania v hlavnom pojednávaní predložil videozáznam - zozrieh videozáznamov natočených počas rodinného spolužitia s obžalovaným a jeho rodinou, pričom žiadal, aby súd umožnil vykonať takýto dôkaz premietnutím tohto videozáznamu, čomu súd vyhovel s tým, že predmetný video- záznam bol nasnímaný z jednotlivých rodinných dovolení, osláv, spoločenských udalostí, ktorými následne obžalovaný argumentoval, že žili šťastný rodinný život. Na uvedených videozáznamoch nie je vôbec badateľný stres resp. známky fyzického násillia, alebo psychického utrpenia tak ako tvrdí obžaloba.

Okrem takto vykonaného dokazovania súd vo veci vykonal aj dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiáli, z ktorých ako dôležité pre posúdenie a rozhodnutie vo veci najmä: lekárske správy a nálezy, popisy röntgenových snímkou, rozsudok Okresného súdu Bratislava III, 19C 135/2006, právoplatný dňa 14.04.2007 o rozvode manželstva Y. X. C. a X. O. C., rozsudok Okresného súdu Bratislava III, 41C 51/2006, právoplatný dňom 03.11.2006 o určení výživného na rozvedenú manželku, žaloba na vydanie veci zo dňa 05.11.2007, priestupkový spis OR PZ Bratislava III, ČPS ORP-P-108/3-NMZ-07, ČPS ORP-P-168/3-NMZ-2007, ORP-P-93-III-NMZ-2008, časť vyšetrovacieho spisu OR PZ Bratislava III, ORP 147/1-OVK-B3-2006, evidenčná karta vodiča poškodenej, správy, odpis z registra trestov na obžalovaného, aktualizovaný odpis registra trestov ku dňu 26.04.2013, pripojené spisové materiály Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 7C 57/2008 vo veci návrhu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pripojený spisový materiál Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 28C 57/2008 o určenie vlastníckeho práva vydržania.

Na základe takto vykonaného dokazovania po starostlivom zväžení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnom súhrne, tak ako má na mysli § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd dospel k záveru, a to aj po doplnení dokazovania tak ako naznačil vo svojom uznesení Krajský súd Bratislava, pod sp. zn. 3To 18/2014 zo dňa 14.05.2014, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie voči obžalovanému na základe podanej obžaloby nie je preukázaný.

Obžalovaný spáchanie žalovaného skutku od počiatku trestného stíhania popiera uvádza, že z jeho strany nikdy nedošlo k okolnostiam, ktoré sa popisujú v skutkovej vete obžaloby t. j., že by akokoľvek fyzicky ubližoval, ponižoval, vyhrážal sa smrťou alebo vyvolával strach u poškodenej X. O. C., čím jej mal spôsobovať psychické a fyzické utrpenie po dlhší čas resp. jej brániť právo užívať dom resp. mať prístup k majetku. Nikdy poškodenú fyzicky nenapadol, pričom jej ani takýmto spôsobom nemohol spôsobiť žiadne zranenia. Naopak vypovedal, že ich spoločný život bol normálny, ktorý samozrejme do istej miery bol poznačený tragickou smrťou syna a taktiež aj následným zvýšením požívaním alkoholických nápojov u poškodenej, ktoré si jednotlivé zranenia privodila pod vplyvom alkoholu sama. Následne nehody plynúce práve z týchto problémov poškodenej vyústili do oddeleného bývania a rozpadu ich manželstva a následným rozvodom manželstva. Následne bolo preukázané dokazovaním na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný do roku 2005 viedol spoločnú domácnosť s poškodenou a až v roku 2005 sa dohodli, že poškodená pôjde bývať do spodného bytu v predmetnom rodinnom dome na O. XX, O., pričom do tohto obdobia fungovali ako normálna rodina. V tomto čase on pracoval v Rakúsku kam chodil buď na týždňovky alebo do práce chodili skoro ráno o 05.00 hod. a vracal sa večer okolo 18.00 hod. Aj potom čo v podstate žili týmto spôsobom oddelene, chodili spoločne na dovolenky s tým, že na poslednej dovolenke boli začiatkom roku 2006 kedy boli spoločne na Šumave na bežkách. Dovolenky boli spontánne, pamätá sa aj na to, že v roku 2005 v decembri boli na vianočných trhoch v Paríži aj s dcérou J.. Čo sa týka citovej

sféry obžalovaný uviedol, že potom ako im zomrel jediný syn sa snažili fungovať ako normálna rodina, okrem situácie, kedy bola poškodená pod vplyvom alkoholu a ich dcéra v tom čase už mala priateľa a z tohto dôvodu často cestovala do USA. Zo spoločného domu obžalovaný uviedol, že sa odsťahoval v roku 2006 na odporúčania svojho advokáta, pretože poškodená v polovici roku 2006 podala návrh na rozvod a niekoľkokrát na neho volala políciu pre rôzne vymyslené skutočnosti, keďže ho chcela kriminalizovať v súvislosti s rozvodovým konaním. Keďže nechcel prísť do kontaktu s poškodenou aj účty si nechával doručovať na poštový priečinok na pošte na Kramároch.

Poškodená v podstate potvrdila tú skutočnosť, že od roku 2005 žijú oddelene s tým, že ona išla bývať do suterénu rodinného domu v roku 2005 a od tohto času spoločne nehospodárili. Obžalovaného v podstate čo sa týka rodiny nič nezaujímalo. Pravidelne od obžalovaného dostávala bitku. Chod domácnosti taktiež bol financovaný z jej príjmu. To či obžalovaný prispieval na chod domácnosti si nepamätá. Poškodená uviedla, že tohto času má už 63 rokov a určité veci si s odstupom času nepamätá. Je pravdou, že v septembri roku 2006 podala návrh na rozvod, prečo však do tohto návrhu neuvádzala, že manžel jej mal fyzicky ubližovať. Uviedla k tomu poškodená iba toľko, že ten návrh napísala tak ako ho napísala a dňa 05.02.2007 doložila súdu v rozvodom konaní aj 5 lekárskeho správ, ktoré sa mali týkať zranení, ktoré jej mal spôsobiť obžalovaný a to tým, že jej napríklad zlomil ruky, prst a podobne. Pôvodné trestné oznámenie stiahla z toho dôvodu, že si myslela, že sa vzťahy upravia ako aj v záujme fungovania rodiny. Obžalovaný jej nosil darčeky napr. okuliare, aby nebolo vidieť, že má monokle. Keď sa obžalovaný dozvedel, že podala na neho trestné oznámenie tak sa jej vyhrážal, že ju zabije, že ju zničí a že už nebude pracovať na Najvyššom súde. Následne si však povedala, že to stačí, už má toho dosť, nech týra niekoho iného a opätovne podala trestné oznámenie. Je pravda, že do roku 2005 absolvovali niekoľko spoločných dovolení, pričom svoju časť dovolenky si ona platila sama a na dovolenky chodila aj preto, lebo mala istotu, že ju tam obžalovaný nezabije, pričom dochádzalo k ponižovaniu pred ostatnými dovolenkujúcimi, s ktorými tam boli.

V predmetnej veci bolo vypočutých veľké množstvo svedkov, z ktorých určitá časť nemala o spolužití rodiny C. prakticky žiadnu priamu vedomosť, alebo vedomosť iba sprostredkovanú, pričom je nutné poukázať na tú skutočnosť, že samotná výpoveď poškodenej je pojatá v rozpätí veľkého časového obdobia presahujúcich viac ako 10 rokov, pričom na jednej strane poškodená vypovedá o jednotlivých incidentoch, pri ktorých mala byť obžalovaným fyzicky napadnutá resp. jej spôsobené nejaké zranenia, pričom však na strane druhej pokiaľ bola aj ošetrovaná neuvádza sa v lekárskeho správach konkrétnym spôsobom ako a kto jej mal zranenia spôsobiť, navyše tvrdenia poškodenej vyznievajú dosť nedôveryhodne aj v kontexte, na ktorý poukázal Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí č. k. 3To 18/2014 zo dňa 14.05.2014 kedy samotná poškodená po podaní trestného oznámenia v roku 2006 za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, kde bolo začaté aj trestné stíhanie, ale vo veci nebolo vznesené obvinenie konkrétnej osoby, kde sa okrem iného uvádzalo, že týrania sa voči nej mal dopúšťať jej manžel t. j. obžalovaný, s ktorým mávali sporadicky výmenu názorov, keďže tento neprispieval na domácnosť a v podstate sa spolu nestretávali, pretože každý obýval svoju časť domu. Je nepochybné, že v tomto čase poškodená disponovala lekárskeho správami, ktoré sú datované v rozpätí rokov 1997 - 2005, avšak tieto poškodená k trestnému oznámeniu vôbec nepripojila a následne trestné oznámenie vzala späť s tým, že celé je len „veľké nedorozumenie“, pretože manžel jej občas vynadal a stalo sa, že jej dal dve, tri facky, ale nikdy ju fyzicky nenapadol tak, že by musela vyhľadať lekára a musela byť ošetrovaná a trestné oznámenie podala v rozrušení po hádke, ktorú mali medzi sebou, ale o nič nešlo. Pokiaľ bola poškodená dotazovaná na dôvod prečo vzala späť trestné oznámenie, ktoré podala v roku 2006 svedkyňa na pojednávaní uviedla, že ho vzala späť pre vyhrážky obžalovaného a k tomu, že nedoložila k trestnému oznámeniu lekárskeho správy, ktorými disponovala uviedla, iba toľko, že ich jednoducho nedoložila.

Je však zrejme, že vzápätí po dvoch rokoch v roku 2008 opätovne poškodená podala trestné oznámenie prakticky v rovnakom duchu, k čomu poškodená uviedla, že tak učinila preto, že žila v strachu pred obžalovaným, napr. preto, že v roku 2006 ju mal napadnúť tým spôsobom, že jej vytrhol mobil, v júli 2007 ju sotil a zastrážoval, púšťal nahlas hudbu a nevie čo všetko ostatné. Jednoducho si to momentálne nevie spomenúť. V apríli 2008 ju mal napadnúť na záhrade tým, že je udril do záhlavia.

Je vysoko nepravdepodobné, že obžalovaný by mal napadnúť poškodenú v období v ktorom uvádza t. j. v lete 2007 resp. apríl 2008, keďže od polovice roku 2006 obžalovaný neobýval spoločný dom s poškodenou na O. XX, B. O., pričom je to zrejme aj z toho, že sama poškodená v tomto období písomne

vyzývala obžalovaného na vysporiadanie BSM, pričom obžalovanému adresovala písomné výzvy a to v dňoch 17.05.2007, 03.09.2007, 08.10.2007, 12.10.2007, z ktorých je evidentné, že vyzýva obžalovaného na mimosúdne vysporiadanie BSM a tieto výzvy znamenajú, že obžalovaný už v danom čase neobýval dom na O. XX, O..

Tak ako uviedol Krajský súd Bratislava má súd za to, že obžalovaný s poškodenou od roku 2005 nežili v spoločnej domácnosti, ale oddelene aj keď každý obýval svoju časť domu, ale od roku 2006 obžalovaný neobýval vôbec ani svoju časť rodinného domu na O. XX, O. a býval mimo tejto adresy. Nie je teda možné usúdiť, že by v tomto období nejakým spôsobom poškodenú obmedzoval, alebo, že by bola poškodená akýmkoľvek spôsobom týraná. Poškodená síce uvádza, že v roku 2008 po rozvode manželstva mala byť kvôli sporom o majetkom napadnutá a udretá do záhľavia bývalým manželom, ale sťažovala sa len na nevoľnosť a rozrušenosť, pričom práceneschopná nebola.

Súd má za to, že pri danej skutkovej podstate zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona je jedným z ťažiskových dôkazov práve výpoveď poškodeného, z ktorej musí byť zrejmé, že ako malo dôjsť ku skutku, za akých okolností, musí byť preukázaná frekvencia, razancia útokov, ktoré sú vedené na poškodeného a to do takej miery, aby po objektívnej stránke bolo možné preukázať naplnenie objektívnej stránky tohto trestného činu.

V danom prípade je výpoveď poškodenej prinajmenšom vágna. Poškodená hovorí o rôznych útokoch na svoju osobu, ktoré však nie sú bližšie konkretizované, poťažne sa jedná o ataky, ktoré svojou frekvenciou resp. razanciou nedosahujú takú mieru, aby mohli po objektívnej stránke naplniť skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. Poškodená sama podá trestné oznámenie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby v roku 2006, ktoré následne zoberie späť s tým, že o nič nešlo, že sa jednalo iba o nedorozumenie, avšak na druhej strane tvrdí, že ho zobrala späť z toho dôvodu, že sa jej obžalovaný vyhrážal, navyše ju mal opätovne napadnúť, napr. spôsobom, že jej „vytrhol mobil“, resp. ju napadol tým, že ju udrel do záhľavia a hoci bola ošetrovaná, nebola práceneschopná a trpela iba nevoľnosťou a bola iba rozrušená a vzápätí v roku 2008 opätovne podá trestné oznámenie, ktoré je podané v totožnom duchu, pričom aj napriek tomu, že poškodená disponuje lekáorskými správami o tom, že mala byť napadnutá a mala byť ošetrovaná a tieto nepochybne vlastní už v čase podania prvého trestného oznámenia na základe svojho vlastného vyjadrenia ich jednoducho neprípojí k svojmu trestnému oznámeniu.

Na základe samotnej výpovede poškodenej teda ustálenie skutkového stavu v zmysle skutkovej vety obžaloby nie je možné, nakoľko poškodená uvádza skutočnosti s tým, že mala byť napádaná fyzicky obžalovaným v roku 1978, potom v roku 1980, ďalej v roku 1997, pričom tieto ataky sa mali udiať v čase, ktorý ani nekorešponduje so skutkovou vetou obžaloby čo do času spáchania skutku.

Samozrejme v daných intenciách je nutné poukázať aj na výpovede svedkov a to napríklad svedkyne H.. A. G., svedka Q.. H. Č., H.. Q. S., X.. X. G., X.. H. X., G. Q.J., Q. X., Q.. Q. O., B. Y., z ktorých výpovedí vyplýva, že títo boli buď bývalými kolegami poškodenej alebo známymi rodiny C., pričom z ich výpovedí vyplýva, že poškodená síce na svojom tele zjavne niesla známky fyzického násillia, avšak neboli priamymi svedkami akým spôsobom tieto mali vzniknúť, pričom iba niektorým z nich sa mala poškodená zdôveriť, že zranenia jej vznikli na základe útoku zo strany obžalovaného.

Z výpovedí svedkov J. O. rod. C. vyplýva, že obžalovaný ako jej otec sa pokiaľ si pamätá celý život správal násilne voči matke t. j. poškodenej. Potvrdila, že nešlo len o slovné vyhrážky a napádanie a ponižovanie, ale aj o fyzické útoky následkom, ktorých jej matka - poškodená utrpela aj vážnejšie zranenia a to zlomeninu rebier, zlomeninu ruky, rozrazenú hlavu, vytrhané vlasy, roztrhnuté oko, modriny, vybité zuby, zlomený prst a tak ďalej, pričom bližšie nekonkretizuje jednotlivé útoky čo do času ich spáchania, prípadnej frekvencie, razancie a podobne a niektoré informácie ohľadom týchto útokov má sprostredkovane práve od poškodenej.

Z výpovedí svedkov H.. Q. S. a svedkyne B. Y. vyplynulo, že títo boli aj priamo svedkami fyzického útoku na poškodenú, pričom z výpovedí svedka S. vyplýva, že videl obžalovaného ako kopal do poškodenej a svedkyňa Y. videla obžalovaného ako surovo tlačí poškodenú o plot, pričom poškodená plakala.

Tieto útoky o ktorých svedkovia vypovedajú však majú značný časový rozostup, na jednej strane poškodená uvádza, že sa obžalovaný k nej správal surovo, že ju fyzicky napádal, čoho dôsledkom malo

byť práve zo strany poškodenej podanie trestného oznámenia, ktoré však vzápätí stiahne s tým, že o nič nešlo, a ďalšie trestné oznámenie podá o dva roky neskôr a to už v čase, keď prakticky žijú s obžalovaným oddelene resp. už obžalovaný ani neobýva spoločnú nehnuteľnosť na O.I. XX, O. a teda sa prakticky ani nestretávajú a neprichádzajú do styku, o čom svedčia aj samotné písomné výzvy, ktoré adresuje poškodená obžalovanému za účelom vysporiadania BSM v súvislosti s rozvodovým konaním.

Súd má za to, že manželstvo medzi obžalovaným a poškodenou a ich vzájomné spolužitie bolo poznačené vo veľkej miere tragickou udalosťou v ich rodine a to úmrtím syna. Obžalovaný uvádzal, že po tejto tragickej udalosti začala poškodená nadmerne požívať alkohol a s alkoholom mala problémy, ktorý bol determinantom aj narušenia ich vzájomných vzťahov vo všetkých úrovniach. Do akej miery však požívanie alkoholu u poškodenej mohlo zapríčiniť vznik zranení, ktoré poškodená utrpela je prakticky nie možné preukázať a je pravda, že aj svedkovia, ktorí boli vypočutí ako napríklad Q. Ď., H.. R. R., resp. H. V. uvádzali, že videli poškodenú pod vplyvom alkoholu resp., že vyzerala ako pod vplyvom alkoholu.

Je nutné poukázať aj na tú skutočnosť, že aj nazhromaždené listinné dôkazy zadokumentované v spisovom materiáli ako sú lekárske správy, popisy röntgenov, oznámenia, priestupkové spisy poukazujú na to, že poškodená utrpela rôzne zranenia vo väčšine prípadov však takého charakteru, že nebola práceneschopná.

Samotná okolnosť, pre ktorú došlo k rozvratu v manželstve C. bola otázkou rozvodového konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava III, v konaní 19C 135/2006, kde došlo k rozvodu manželstva, pričom rozvod nadobudol právoplatnosť dňa 14.04.2007 z čoho vyplývali aj ďalšie konania pred tunajším súdom a to napríklad určenie výživného na rozvedenú manželku v konaní 41C 51/2006, návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti resp. o určenie vlastníckeho práva vydržaním v konaniach 7C 57/2008 a 28C 57/2008, pričom je nutné uviesť, že tieto konania sú konaniami v občiansko-právnom konaní, ktoré iba dokresľujú obraz vzťahov v rodine obžalovaného a poškodenej.

Obžalovaný tvrdí, že samotné vedenie tohto trestného stíhania voči jeho osobe je akýmsi nástrojom resp. pomstou zo strany poškodenej v snahe zbaviť ho nehnuteľného majetku, najmä rodinného domu na Kolibe, ktorý pred rozvodom spoločne užívali, nie je ničím preukázané, že by tomu naozaj malo tak byť ako uvádza obžalovaný, pretože je logické, že po rozvode manželstva dôjde aj k následnému riešeniu majetkovo-právnych vzťahov medzi bývalými manželmi.

Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí pod sp. zn. 3To 18/2014 zo dňa 14.05.2014 upriamil pozornosť súdu aj na tú skutočnosť, že v prípade potreby môže súd k listinným dôkazom - lekárske správy vypočítať prípadne aj ošetrovúcich lekárov, čo však v daných súvislostiach súd vyhodnotil, že jednak by takéto dokazovanie bolo časovo náročné s poukazom na tú skutočnosť, že síce je možné identifikovať svedka podľa mena lekára, avšak ďalšie údaje k svedkovi ako dátum narodenia, bydlisko k dispozícii súd nemá, jednalo sa hlavne o lekárov slúžiacich na pohotovosti, nehovoriac už o tom, že niektoré lekárske správy, na ktoré poukazuje poškodená taktiež nespádajú do žalovaného obdobia, kedy malo dôjsť ku skutku a teda k posúdeniu vo vzťahu ku skutku sú irelevantné. Ďalšou skutočnosťou, pre ktorú súd nerozšíril dokazovanie týmto naznačením smerom je aj to, že je viac ako zrejmé, že lekár, ktorý vykonáva pohotovosť, kde sa jednotliví lekári striedajú v službách a teda je absurdné, aby si pohotovostný lekár pamätal na pacienta, ktorého ošetroval pred 10 resp. 15 rokmi a uvádzal nejaké konkrétne skutočnosti, ktoré by boli pre súd použiteľné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností po vyhodnotení dokazovania tak ako má na mysli § 2 ods. 12 Tr. poriadku súd dospel k záveru, že na základe vykonaného dokazovania nie je preukázané, že sa skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a preto s poukazom na ustanovenie § 285 písm. a) Tr. poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Vzhľadom ku skutočnosti, že došlo k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, súd s poukazom na § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodenú odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Bratislave cestou Okresného súdu Bratislava III.